

K J S

King James bibeln på svenska

Klagovisorna

November 2022
(Reviderad December 2023)

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Jerusalems eländiga tillstånd på grund av hennes synd. 12 Hon klagar över sin bedrövelse, 18 och erkänner att Guds dom är rättfärdig.

1 Hur sitter staden *nu så* ensam, *hon som* var full med folk! *Hur* har hon *kunnat* bli som en änka! Hon *som* var stor bland nationerna, *och* furstinna bland provinserna, *hur* har hon *nu kunnat* bli skattskyldig!

2 Bittert gråter hon i natten, och hennes tårar *är* på hennes kinder: bland alla sina älskare har hon ingen till att trösta *henne*: alla hennes vänner har handlat svekfullt mot henne, de har *nu* blivit hennes fiender.

3 Judah har gått i fångenskap som följd av bedrövelse, och som följd av svår trældom: hon bor bland hedningarna, hon finner ingen vila: alla hennes förföljare hann upp henne mellan de trånga *platserna*.

**because of great servitude: Heb. for the greatness of servitude*

4 Zions vägar sörjer, eftersom ingen kommer till högtiderna: alla hennes portar är öde: hennes präster suckar, hennes jungfrur är bedrövade, och hon *sörjer* i bitterhet.

5 Hennes motståndare är främst, hennes fiender blomstrar; ty HERREN har ansatt henne för hennes många överträdelsers skull: hennes barn har gått i fångenskap inför fienden.

6 Och ifrån dottern Zion har all hennes skönhet försvunnit: hennes furstar har blivit såsom hjortar *som* inte finner något bete, och de har

farit, kraftlösa, inför förföljaren.

7 Jerusalem kom ihåg, i sin anfäktelses och sina eländens dagar, alla sina behagliga ting som hon hade i forna dagar, när hennes folk föll i fiendens hand, och ingen hjälpte henne: motståndarna såg henne, *och* gjorde narr av hennes sabbater.

**pleasant: Or, desireable*

8 Jerusalem har syndat svårt; därför har hon flyttats bort: alla som ärade henne föraktar *nu* henne, eftersom de har sett hennes nakenhet: ja, hon suckar, och vänder bakåt.

**is removed: Heb. is become a removing or wandering*

9 Hennes smuts *är* på hennes mantelflikar; hon kommer inte ihåg sitt slut *i slutänden*; därför kom hon ner *på ett* förunderligt *vis*: hon hade ingen tröstare. O HERRE, se mitt elände: ty fienden har förhävt *sig*.

10 Motståndaren har sträckt sin hand över alla hennes behagliga ting: ty hon har sett *att* hedningarna gick in till hennes helgedom, vilka du befallde *att* de inte skulle träda in i din församling.

**pleasant: Or, desireable*

11 Allt hennes folk suckar, de söker efter bröd; de har gett sina behagliga ting för mat för att stilla själen: se, O HERRE, och begrunda; ty jag har blivit föraktlig.

**relieve the soul: Or, to make the soul to come again*

12 *Betyder det* ingenting för er, alla ni som passerar förbi? Skåda, och se ifall det finns någon sorg lik min sorg, som verkställs mot mig,

varmed HERREN har ansatt *mig* på sin rasande vredes dag.

**Is it nothing to you: Or, is it nothing*

**pass by? Heb. pass by the way*

13 Från ovan har han sänt eld in i mina ben, och den segrade mot dem: han har brett ut ett nät för mina fötter, han har vänt tillbaka mig: han har gjort mig ödelagd *och* utmattad hela dagen *lång*.

14 Mina överträdelsers ok är fastbundet av hans hand: de bands ihop, *och* har kommit upp på min nacke: han har fått min styrka att falla, Herren har överlämnat mig i *deras* händer, *från vilka* jag inte förmår att resa *mig*.

15 Herren har trampat ner alla mina mäktiga *män* mitt i mig: han har kallat samman ett uppbåd mot mig för att krossa mina unga män: Herren har trampat på jungfrun, dottern Judah, *såsom* i en vinpress.

**the virgin...as in a winepress: Or, the winepress of the virgin, etc.*

16 För dessa *sakers* skull gråter jag; mitt öga, mitt öga rinner av vatten, eftersom den tröstaren som skulle avhjälpa min själ är fjärran från mig: mina barn är övergivna, eftersom fienden segrade.

**relieve: Heb. bring back*

17 Zion sträcker ut sina händer, *och det finns* ingen *där* till att trösta henne: HERREN har befallt om Jakob, *att* hans motståndare *skulle omringa* honom *allt* runtomkring: Jerusalem är bland dem såsom en kvinna *som har* mens.

18 HERREN är rättfärdig; ty jag har gjort uppror mot hans bud: hör, jag

ber er, allt folk, och se min sorg: mina jungfrur och mina unga män har gått i fångenskap.

**commandment: Heb. mouth*

19 Jag kallade efter mina älskare, *men* de bedrog mig: mina präster och mina äldste gav upp anden *inne* i staden, medan de sökte sin mat för att stilla sina själar.

20 Se, O HERRE; ty jag *är* i nöd: mitt inre är oroligt; mitt hjärta har vänt *sig* inuti mig; ty jag har trotsat *dig* svårt: utanför berövar svärdet, hemma *är det* såsom döden.

21 De har hört att jag suckar: ingen *finns där* för att trösta mig: alla mina fiender har hört om mitt trubbel; de är glada *över* att du har gjort *det mot mig*: du kommer hämta den dagen *som* du har kallat på, och de skall bli som jag.

**called: Or, proclaimed*

22 Låt all *deras* ondska komma inför dig; och gör mot dem, såsom du har gjort mot mig för alla mina överträdelsers skull: ty mina suckar *är* många, och mitt hjärta försmäktar.

Kapitel 2

1 Jeremia beklagar Jerusalems elände. 20 Han klagar över det till Gud.

1 Hur har *inte* Herren i sin ilska övertäckt dottern Zion med ett moln, *och* kastat Israels skönhet från himlen ner till jorden, och *han* kom inte ihåg sin fotapall på sin vredes dag!

2 Herren har uppslukat Jakobs alla boningar, och har inte visat medömkan: han har i sin vrede rivit

ner dottern Judahs fästningar; han har störtat ner *dem* till marken: han har besudlat riket och dess furstar.

**brought them down: Heb. made to couch*

3 Han har i *sin* häftiga vrede huggit av hela Israels horn: han har dragit tillbaka sin högra hand från inför fienden, och han brann mot Jakob såsom en flammande eld, *som* förtär runt omkring.

4 Han har spänt sin båge såsom en fiende: han stod med sin högra hand såsom en motståndare, och dräpte allt *som var* behagligt för ögat i dottern Zions tabernakel: han utgöt sitt raseri såsom en eld.

**pleasant to the eye: Heb. all the desirable of the eye*

5 Herren blev såsom en fiende: han har uppslukat Israel, han har uppslukat alla hennes palats: han har förstört hans fästningar, och har tillökat, i dottern Judah, sörjande och klagan.

6 Och han har våldsamt tagit bort sitt tabernakel, såsom *det var* en trädgård: han har förstört hans församlingsplatser: HERREN har fått högtiderna och sabbaterna att glömmas bort i Zion, och har i sin vredes ilska föraktat kungen och prästen.

**tabernacle: Or, hedge*

7 Herren har förkastat sitt altare, han har avskytt sin helgedom, han har utlämnat murarna till hennes palats i fiendens hand; de har gjort ett väsen i HERRENS hus, såsom på en högtidsdag.

**given up: Heb. shut up*

8 HERREN har ämnat att förstöra

dottern Zions mur: han har spänt ut ett *mätsnöre*, han har inte dragit tillbaka sin hand från att förstöra: därför fick han fästningsvallen och muren att jämra sig; de försmäktar tillsammans.

**destroying: Heb. swallowing up*

9 Hennes portar har sjunkit ner i jorden; han har förstört och brutit sönder hennes bommar: hennes kung och hennes furstar *är* bland hedningarna: lagen *finns* inte *mer*; hennes profeter finner också ingen syn från HERREN.

10 Dottern Zions äldste sitter på marken, *och* tiger: de har kastat upp stoft på sina huvuden; de har omgjordat sig med säcktyg: Jerusalems jungfrur hänger ner sina huvuden mot marken.

11 Mina ögon förtärs av tårar, mitt inre är oroligt, min lever är utgjuten på marken, för dottern mitt folks fördärvs skull; eftersom barnen och spädbarnen *ligger* avsvimmade på stadens gator.

**swoon: Or, faint*

12 De säger till sina mödrar, Var *är* säden och vinet? När de svimmade av såsom de sårade på stadens gator, när deras själ göts ut i sina mödrars famn.

13 Vad *för* ting skall jag ta *upp* för att vittna för dig? Vad *för* ting skall jag likna dig vid, O *du* dotter Jerusalem? Vad skall jag jämföra dig med, att jag må trösta dig, O *du* jungfru dotter Zion? Ty din skada *är* stor som havet: vem kan hela dig?

14 Dina profeter har sett fåfängliga

och dåraktiga ting åt dig: och de har inte blottat din missgärning, till att vända bort din fångenskap; utan har åt dig sett falska bördor och orsaker till förvisning.

15 Alla som passerar förbi klappar händerna åt dig; de väser och skakar på sitt huvud åt dottern Jerusalem, *sägande*, Är detta den staden som *människor* kallar Skönhetens fullhet, Hela jordens fröjd?

**by: Heb. by the way*

16 Alla dina fiender har öppnat sin mun mot dig: de väser och gnisslar tänderna: de säger, Vi har slukat *henne*: detta är sannerligen den dagen som vi väntade på; *nu* har vi funnit *den*, vi har sett *den*.

17 HERREN har utfört *det* som han hade tänkt ut; han har uppfyllt sitt ord som han hade befallt i forna dagar: han har omstörtat, och har inte visat medlidande: och han har vållat *din* fiende att glädja sig över dig, han har upphöjt dina motståndares horn.

18 Deras hjärta ropade till Herren, O dottern Zions mur, låt tårar rinna ner såsom en flod, dag och natt: ge dig ingen vila; låt inte din ögonsten höra upp.

19 Stå upp, ropa högt i natten: i början av nattväkterna, utgjut ditt hjärta såsom vatten inför Herrens ansikte: lyft upp dina händer mot honom för dina unga barns livs skull, som försmäktar av hunger i varje gathörn.

20 Se, O HERRE, och tänk på mot vilka du har gjort detta. Skall

kvinnorna äta sin *egen livsfrukt*, och barn, en spann långa? Skall prästen och profeten dräpas *inne* i Herrens helgedom?

**span long?: Or, swaddled with their hands*

21 Den unge och den gamle ligger på marken på gatorna: mina jungfrur och mina unga män har fallit för svärdet; du har dräpt *dem* på din vredes dag; du har dödat, *och har* inte visat medlidande.

22 Såsom på en högtidsdag har du kallat på mina fador runt omkring, så att ingen flydde undan eller blev kvar på HERRENS vredes dag: dem som jag har lindat in och fött upp har min fiende förgjort.

Kapitel 3

1 Den trofaste begråter sina olyckor. 22 Guds barmhärtighet livnär deras hopp. 37 De erkänner Guds rättvisa. 55 De ber om undsättning, 64 och hämnd på sina fiender.

1 Jag är den mannen som har sett lidande av hans vredes käpp.

2 Han har lett mig, och fört *in mig i* mörker, men inte *till* ljus.

3 Han har sannerligen vänt sig emot mig; han vänder sin hand *emot mig* hela dagen *lång*.

4 Han har gjort mitt kött och min hud gammal; han har slagit sönder mina ben.

5 Han har byggt emot mig, och omringat *mig* med galla och möda.

6 Han har satt mig på mörka platser, såsom *de som är* döda sedan länge.

7 Han har spärrat in mig runtom, så att jag inte kan komma ut: han har gjort min kedja tung.

8 När jag också ropar och skriker, stänger han ute min bön.

9 Han har stängt mina vägar med huggen sten, han har gjort mina stigar krokiga.

10 Han *var* för mig *såsom* en lurpassande björn, *och såsom* ett lejon på *sina* hemliga platser.

11 Han har vänt bort mina vägar, och slitit mig i stycken: han har gjort mig ödelagd.

12 Han har spänt sin båge, och satt mig till en måltavla för pilen.

13 Han har fått sitt kogers pilar att gå in i mina njurar.

**arrows: Heb. sons*

14 Jag blev till åtlöje för hela mitt folk; *och* deras visa hela dagen *lång*.

15 Han har fyllt mig med bitterhet, han har gjort mig drucken av malört.

**bitterness: Heb. bitternesses*

16 Han har också krossat mina tänder med grus, han har täckt mig med aska.

**covered me with ashes: Or, rolled me in the ashes*

17 Och du har fjärrat min själ fjärran från frid: jag glömde bort välgång.

**prosperity: Heb. good*

18 Och jag sade, Min styrka och mitt hopp har förgåtts från HERREN:

19 Kommande ihåg mitt lidande och mitt elände, malörten och gallan.

**Remembering: Or, remember*

20 Min själ håller *dem* fortfarande i minne, och blir ödmjukad inuti mig.

**humbled: Heb. bowed*

21 *Men* detta drar jag mig till minnes i mitt sinne, *och* därför har jag hopp.

**recall to my mind: Heb. make to return to my heart*

22 *Det är på grund av* HERRENS

förbarmanden att vi inte är förgjorda, eftersom hans förbarmanden inte fallerar.

Psa 136, 117:1

23 *De är* nya varje morgon: stor *är* din trofasthet.

2 Tim 2:13, Mal 3:6, Joh 6:37, 10:28, Rom 8:31, Psa 89:33

24 HERREN *är* min del, säger min själ; därför kommer jag hoppas till honom.

25 HERREN *är* god mot dem som väntar på honom, mot den själ *som* söker honom.

26 *Det är* gott att *en man* både skulle hoppas till och stilla vänta på HERRENS frälsning.

27 *Det är* gott för en man att han bär på oket i sin ungdom.

28 Han sitter ensam och tiger, eftersom han har lagt *det* på honom.

29 Han sätter sin mun i stoftet; kanhända *det fortfarande* må finnas hopp.

30 Han vänder *sin* kind åt honom som slår honom: han är helt fylld av smälek.

31 Ty Herren kommer inte kasta av för evigt:

32 Utan fastän han vållar bedrövelse, kommer han likväl visa medömkan i enlighet med sina många många förbarmanden.

33 Ty han plågar inte eller bedrövar människobarnen villigt.

**willingly: Heb. from his heart*

34 Så att krossa under sina fötter jordens alla fångar,

35 Så att vända bort en mans rätt inför den Högstes ansikte,

**most high: Or, a superior*

36 Så att kullkasta en man i hans

sak, *det* samtycker inte Herren till.

**approveth not: Or, seeth not*

37 Vem är han *som* säger, och det inträffar, *när* inte Herren befäller *det*?

Joh 19:11, Psa 115:3, Ef 1:11

38 Kommer inte *både* ont och gott från den Högstes mun?

39 Varför klagar en levande man, en man, över straffet för sina synder?

**complain: Or, murmur*

40 Låt oss undersöka och pröva våra vägar, och vända tillbaka till HERREN.

41 Låt oss, med *våra* händer, lyfta upp vårt hjärta till Gud i himlarna.

42 Vi har överträtt och har trotsat: du har inte förlåtit.

43 Du har övertäckt med vrede, och förföljt oss: du har dräpt, du har inte visat ömkan.

44 Du har övertäckt dig med ett moln, att *vår* bön inte skulle passera igenom.

45 Du har gjort oss *till att vara såsom* avskum och avfall mitt ibland folket.

46 Alla våra fiender har öppnat sina munnar mot oss.

47 Frukta och en snara har kommit över oss, förödelse och fördärv.

48 Mitt öga rinner med floder av vatten över dottern mitt folks fördärv.

49 Mitt öga droppar, och slutar inte, det finns inget uppehåll,

50 Till dess *att* HERREN tittar ner, och ser från himlen.

51 Mitt öga berörde mitt hjärta på grund av min stads alla döttrar.

**mine heart: Heb. my soul*

**because of all: Or, more than all*

52 Mina fiender jagade mig ivrigt, såsom en fågel, utan sak.

53 De har huggit av mitt liv i hålan, och kastat en sten över mig.

54 Vatten flödade över mitt huvud; *då* sade jag, jag är avhuggen.

55 Jag åkallade ditt namn, O HERRE, ur den djupa hålan.

56 Du har hört min röst: göm inte ditt öra vid min andning, vid mitt rop.

57 Du närmade dig på den dagen *då* jag åkallade dig: du sade, Frukta inte.

58 O Herre, du har pläderat för min själs saker; du har återlöst mitt liv.

59 O HERRE, du har sett min orätt *som jag lider*: döm du min sak.

60 Du har sett all deras hämnd *och* alla deras anslag mot mig.

61 Du har hört deras smälek, O HERRE, *och* alla deras anslag mot mig;

62 Deras läppar som reste sig upp emot mig, och deras påhitt mot mig hela dagen *lång*.

63 Se, deras sittande, och deras stigande upp; *alltjämt är* jag deras visa.

64 Ge dem *deras* lön, O HERRE, enligt deras händers verk.

65 Ge dem sorg till hjärtat, din förbannelse åt dem.

**sorrow of the heart: Or, obstinacy of heart*

66 Förfölj och förgör dem i vrede ifrån under HERRENS himlar.

Kapitel 4

1 Zion sörjer över sitt ömkansvärda tillstånd.
13 Hon bekänner sina synder. 21 Edom hotas.
22 Zion tröstas.

1 Hur har guldets blivit så matt! Hur har det allra finaste guldets förvandlats! Helgedomens stenar har hållits ut i varje gathörn.

2 Zions ädla söner, jämförbara med fint guld, hur kan de nu räknas som lerkrukor, krukmakarhänders verk!

3 Även sjömonstren drar ut bröstet, de ger di åt sina ungar: *men* mitt folks dotter har blivit grym, såsom vildmarkens strutsar.

**sea monsters: Or, sea calves*

4 Av törst fastnar dibarnets tunga vid dess muns gom: de små barnen ber om bröd, och ingen bryter det åt dem.

5 De som tidigare åt kräsligt är nu övergivna på gatorna: de som växte upp i scharlakansrött kramar nu dynghögar.

6 Ty straffet för dottern mitt folks missgärning är större än straffet för Sodom synd, som omstörtades liksom på ett ögonblick, och inga händer stannade kvar på henne.

**punishment of the iniquity: Or, iniquity*

7 Hennes nazariter var renare än snö, de var vitare än mjölk, de var mer röda till kroppen än rubiner, deras polering var såsom safir:

8 Deras anlete är svartare än kol; de känns inte igen på gatorna: deras hud klibbar sig fast vid deras ben; den är förtorkad, den har blivit som en träpinne.

**blacker than a cole: Heb. darker than blackness*

9 De som blir dräpta av svärdet har

det bättre än de som blir dräpta av hunger: ty dessa tynar bort, genomborrade av bristen på fältets frukter.

**pine away: Heb. flow out*

10 De ömsinta kvinnornas händer har kokat sina egna barn: de var deras mat under dottern mitt folks fördärv.

11 HERREN har fullbordat sitt raseri; han har utgjutit sin häftiga vrede, och har upptänt en eld i Zion, och den har uppslukat dess grundvalar.

12 Jordens kungar, och världens alla invånare, skulle inte ha trott att motståndaren och fienden skulle ha trätt in i Jerusalems portar.

13 För hennes profeters synders skull, och för hennes prästers missgärningars skull, som har spillt de rättfärdigas blod mitt i henne,

14 Har de irrat omkring såsom blinda män på gatorna, de har besudlat sig med blod, så att människor inte kunde vidröra deras kläder.

**so that men could not touch: Or, in that they could not but touch*

15 De ropade till dem, Gå bort; oren; bort, bort, rör inte: när de flydde iväg och irrade omkring, sade de bland hedningarna, De skall inte vistas där något mer.

**it is unclean: Or, ye polluted*

16 HERRENS vrede har splittrat dem; han kommer inte mer beakta dem; de respekterade inte prästernas personer, de visade ingen godhet mot de äldste.

**anger: Or, face*

17 Angående oss, har våra ögon hittills försmäktat på grund av vår fåfängliga hjälp: i vårt spanande har vi spanat efter en nation *som* inte kunde rädda *oss*.

18 De jagar våra steg, så att vi inte kan gå på våra gator: vårt slut är nära, våra dagar är uppfyllda; ty vårt slut har kommit.

19 Våra förföljare är snabbare än himlens örnar: de jagade oss på bergen, de lurpassade för oss i vildmarken.

20 Våra näsborrars anda, HERRENS smorde, blev fångad i deras gropar, om vilken vi sade, Under hans skugga skall vi leva bland hedningarna.

21 Fröjda dig och var glad, O *du* dotter Edom, som bor i landet Uz; *men* bågaren skall också passera vidare till dig: du skall bli drucken, och skall blotta dig.

22 Straffet för din missgärning är över, O dotter Zion; han kommer inte mer leda bort dig i fångenskap: *men* din missgärning, O dotter Edom, kommer han hemsöka; han kommer blotta dina synder.

**punishment of thine iniquity: Or, thine iniquity*

**discover thy sins: Or, carry thee captive for thy sins*

Kapitel 5

En ömklig klagan av Zion, under bön till Gud.

1 Kom ihåg, O HERRE, vad *som* har kommit över oss: tänk på *det*, och se till vår smälek.

2 Vår arvedel har gått över till främlingar, våra hus till utlänningar.

3 Vi är föräldralösa och faderlösa, våra mödrar *är* såsom änkor.

4 Vi har druckit vårt *eget* vatten för pengar; vår *egen* ved blir såld till *oss*.

**is sold unto us: Heb. cometh for price*

5 Våra nackar *är* under förföljelse: vi arbetar, *och* får ingen vila.

**Our necks are under persecution: Heb. on our necks are we persecuted*

6 Vi har gett handen *åt* egyptierna, *och* *åt* assyrierna, för att mättas med bröd.

7 Våra fäder har syndat, *och finns* inte *till*; och vi har burit deras missgärningar.

8 Tjänare har härskat över oss: *och* ingen *finns där* som undsätter *oss* ur deras hand.

9 Med *fara för* våra liv hämtade vi vårt bröd på grund av vildmarkens svärd.

10 Vår hud var svart som en ugn på grund av den hemska hungersnöden.

**terrible: Or, terrors or storms*

11 De våldtog kvinnorna i Zion, *och* jungfrurna i Judah städer.

12 Furstar har hängts upp av deras hand: de äldres ansikten hedrades inte.

13 De tog de unga männen till att *arbeta med att* mala, och barnen föll under *bördor med* ved.

14 De äldste har upphört från porten, de unga männen *har upphört* med sin musik.

15 Glädjen i vårt hjärta har upphört; vår dans har vänts till sorg.

16 Kronan har fallit *från* vårt huvud: ve oss, att vi har syndat!

**The crown is fallen from our head: Heb. the crown*

of our head is fallen

17 Därför är vårt hjärta svagt; *och* för dessa *sakers* skull är våra ögon fördunklade.

18 För Zions bergs skull, som är ödelagt, *och* rävarna strövar omkring på det.

19 Du, O HERRE, förblir för evigt; din tron från generation till generation.

20 Varför glömmet du bort oss för evigt, *och* överger oss så lång tid?

**so long time?: Heb. for length of days*

21 Vänd du oss till dig, O HERRE, och vi skall bli vända; förnya våra dagar såsom förut.

Psa 80:3, 7, 19, 85:4, 2 Tim 2:25, Apg 11:18,

Joh 6:44, 65

22 Men du har fullständigt avvisat oss; du är mycket vred på oss.

**But thou hast utterly rejected us: Or, for wilt thou utterly reject us?*